

Jeg er havren

1. Jeg er havren. Jeg har bjælder på,
mer end tyve, tror jeg, på hvert strå.
Bonden kalder dem for mine fold.
Gud velsigne ham, den bondeknold!
2. Jeg blev sået, mens glade lærker sang
over grønne banker dagen lang;
humlen brumled dybt sin melodi,
og et rylefløjt gled ind deri.
3. Mens i dug jeg groede fod for fod,
groede sangen sammen med min rod;
den, som ydmyg lægger øret til,
hører lærkens triller i mit spil.
4. Det kan kolde hjerner ej forstå:
Jeg er lærkesangen på et strå,
livets rytme døbt i sommerdræ,
mer end gumlekost for øg og fæ.
5. Jeg er ven med dug og grødevejr.
ven med landets lyse bøgetræer,
ven med al den danske sæd, som gror
øst for hav og vest for sund og fjord.
6. Jeg får solens sidste lange blink,
før den dukker ned bag gullig brink,
og når aftenklokken ringer fred,
står jeg på min tå og ringler med.
7. Jeg skal ringle barnet til dets seng,
ringle tågen op af sump og eng,
ringle freden over hjemmet ind,
ringle bønnen frem i fromme sind.
8. Jeg er havren. Mine bjælder går
over lyse vange år for år,
ringler om, hvor sang og kærve gror
herligt sammen på den danske jord.